

Arrest

nr. 301 080 van 5 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN WESEMAEL
Van Putlei 120
2547 LINT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 23 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. BOONE *loco* advocaat S. VAN WESEMAEL.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 7 juni 2022 als niet-begeleide minderjarige en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 8 juni 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 januari 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 8 juni 2023.

1.3. Op 20 juli 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 25 juli 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtun origine te zijn. Je bent geboren op (...) januari 2007 in het dorp Mehroud Kalai uit het district Khogyani van de provincie Nangarhar, waar je jouw hele leven verbleef tot aan jouw vertrek naar Europa.

Jouw broer M.(...) werkte als vrachtwagenchauffeur op de luchthaven van Nangarhar. Zo'n vijf jaar geleden vonden er in het dorp Morgay luchtaanvallen plaats waarbij 20 à 25 Taliban om het leven kwamen. De Taliban beschuldigden jouw broer ervan informatie te hebben doorspeeld en besloten wraak te nemen. De dag na de aanval doodden de Taliban jouw twee neven K.(...) G.(...) en D.(...) G.(...), die voor het Afghaanse leger werkten, en ontvoerden ze jouw broer M.(...). Hierna kwamen de Taliban nog drie keer langs bij jullie huis op zoek naar jouw andere broer A.(...) W.(...) die om deze reden vertrokken is uit Afghanistan. Op 7 oktober 2019 diende A.(...) W.(...) (CGVS 19/21277) in België een verzoek om internationale bescherming in. Medio 2022 werd een derde neef van jullie – D.(...) M.(...) – doodgeschoten door de Taliban toen jullie aan het werk waren op jullie landbouwwelden. Jij voelde jou niet langer veilig en besloot de volgende dag te vertrekken uit het land.

Op 7 juni 2022 kwam je België binnen, waar je op 8 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten voor : taskara's, werkdocumenten van jouw broer, een briefomslag, werkdocumenten en foto's van jouw neven, en de erkenning van de vluchtelingenstatus van jouw broer A.(...) W.(...).

Bij terugkeer vrees je de Taliban.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In casu maak jij jouw persoonlijke problemen met de Taliban niet aannemelijk.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat jij het profiel van jouw broer M.(...) als vrachtwagenchauffeur op de luchthaven van Jalalabad niet aannemelijk maakt. Zo bleek jouw kennis over de werkzaamheden van jouw broer bijzonder vaag en ontoereikend. Hoewel niet van jou wordt verwacht dat jij tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van jouw broer mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat dit werk aan de basis zou liggen van jouw vlucht uit Afghanistan (CGVS, p. 17). Bovendien sta jij in contact met jouw familie in Afghanistan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 08.06.2023 (verder CGVS), p. 13 en 14), en ook met jouw broer A.(...) W.(...) in België (verklaring DVZ, punt 14). Jouw verklaringen bleven echter zeer oppervlakkig. Gevraagd naar de belangrijkste taken van jouw broer M.(...), antwoord je dat hij in zijn vrachtwagen water bracht naar de luchthaven (CGVS, p. 8). Gevraagd wat de job van jouw broer nog allemaal inhield, antwoord je enkel te weten dat hij water transporteerde en niet meer informatie te hebben

(ibid.). Gevraagd waar jouw broer dat water haalde, antwoord je het niet te weten (ibid.). Je verklaart dat jouw broer thuis niet praatte over zijn job, maar weet niet hoe dat komt (CGVS, p. 8 en 9). Verder geef je aan geen mensen te kennen van het werk van jouw broer en geen enkele naam van een collega of overste te kunnen noemen (CGVS, p. 9). Ook weet je niet wanneer jouw broer is gestart met zijn job als vrachtwagenchauffeur voor de overheid, hoe lang hij die job al uitoefende toen hij ontvoerd werd en slaag je er zelfs niet in om hier enige tijdsindicatie – al was het een ruwe schatting – over te geven (ibid.). Gevraagd of jouw broer al één, twee, vijf, tien, vijftien jaar of nog iets anders voor de overheid werkzaam was, antwoord je dat je dat niet kan inschatten aangezien je heel jong was (ibid.). Evenmin slaag je erin duiding te geven bij de omstandigheden waarin jouw broer startte met zijn job als vrachtwagenchauffeur voor de overheid. Hiernaar gevraagd, verwijst je opnieuw naar jouw jonge leeftijd en stel je die informatie niet te hebben (CGVS, p. 10). Gevraagd hoe jouw broer op het idee kwam om te starten met een job bij de overheid, antwoord je het niet weten (ibid.). Ook geef je aan niet te weten wat de job van jouw broer was voor hij bij de overheid werkte (ibid.). Gevraagd of jouw broer al vrachtwagenchauffeur was vóór hij bij de overheid werkte of hij de job van vrachtwagenchauffeur leerde door voor de overheid te werken, antwoord je opnieuw die informatie niet te hebben (ibid.).

Daarnaast is het vreemd dat jullie als gezin geen alibi hadden afgesproken om de lange afwezigheid van M.(...) – hij keerde slechts twee dagen per maand terug naar huis (CGVS, p. 9) – te verantwoorden en leg je hier vage en vreemde verklaringen over af. Jullie leefden immers in een regio waar de Taliban een zekere aanwezigheid en activiteit hadden – ook in jouw eigen dorp waar zij vrij rond liepen (CGVS, p. 6) – en er kan dus redelijkerwijze verwacht worden dat jouw familie de tewerkstelling van jouw broer zou proberen te verbergen. Je stelt dat jij zelf niet wist welk werk jouw broer deed, maar jouw ouders wel op de hoogte waren (CGVS, p. 10 en 11). Gevraagd wat jij dacht dat jouw broer deed, antwoord je geen informatie te hebben gehad (CGVS, p. 11). Opgemerkt dat jouw broer niet vaak thuis was en gevraagd wat jij dacht dat jouw broer deed, antwoord je dat je geen informatie had en jij dat soort zaken niet begreep (ibid.). Opgemerkt dat jij toch moet gemerkt hebben dat jouw broer niet vaak thuis was, antwoord je dat je vragen stelde, maar jouw ouders er niets over zeiden (ibid.). Gevraagd of het in jouw dorp geweten was dat jouw broer voor de overheid werkte, antwoord je opnieuw daar geen informatie over te hebben (ibid.). Gevraagd of jij met jouw vrienden mocht praten over jouw broer of het werk van jouw broer, antwoord je dat dat niet toegestaan was (ibid.). Gevraagd wat jouw ouders daarover zeiden en hoe jij moest reageren in dergelijke situaties, antwoord je naast de vraag dat jij aan jouw ouders vroeg waar jouw broer was maar zij geen informatie gaven (ibid.). Gevraagd of jouw ouders jou vertelden wat jij moest antwoorden als iemand in het dorp vroeg naar jouw broer of het werk van jouw broer, antwoord je dat ze daar niets over vertelden (ibid.), hetgeen een vreemde gang van zaken lijkt. Jij ging immers naar school en naar de madrassa in de regio (verklaring DVZ, punt 11) en nam dus actief deel aan de maatschappij. Er kan dus logischerwijze verwacht worden dat jouw ouders jou een alibi zouden verschaffen om de langdurige en frequente afwezigheid van jouw broer M.(...) te verklaren. Verder leg jij werkdocumenten voor om de job van jouw broer aannemelijk te maken. Jij slaagt er echter niet in om hier enige duiding bij te geven en verklaart enkel te weten dat de documenten gaan over jouw broer en de luchthaven (CGVS, p. 11 en 12). Er dient voorts opgemerkt dat de door jouw voorgelegde documenten stuk voor stuk vrij oud zijn en allen dateren uit de jaren 2012 en 2013. Hiermee geconfronteerd en gevraagd of jij ook recentere werkdocumenten van jouw broer hebt, antwoord je enkel die documenten te hebben (CGVS, p. 12).

Er dient opgemerkt dat de werkdocumenten van jouw broer an sich onvoldoende zijn om het profiel van jouw broer en jullie problemen met de Taliban aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. De werkdocumenten zijn niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen. Of de persoon die genoemd wordt in de certificaten jouw broer is kan ook niet met zekerheid bevestigd worden. Gevraagd naar foto's van jouw broer M.(...), geef je aan geen enkele foto van hem te hebben (CGVS, p. 13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten bovendien erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (zie blauwe map, stuk 2). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Bovenstaande toont aan dat er geen geloof kan gehecht worden aan de werkzaamheid van jouw broer voor de Afghaanse overheid.

Jij slaagt er evenmin in om aannemelijk te maken dat twee van jouw paternale neven, K.(...) G.(...) en D.(...) G.(...), voor het Afghaanse leger werkten. Jouw kennis hierover is dermate beperkt en vaag dat hieraan geen geloof kan gehecht worden. Jij stelt zelf vlakaf geen informatie te hebben over hun job en enkel te weten dat zij voor het leger werkten, één als commando en één als soldaat (CGVS, p. 19). Jij weet verder niet waar ze werkten of gestationeerd waren, wat hun belangrijkste taken waren, of zij

deelnamen aan gevechten of niet, wanneer zij begonnen zijn met hun job hij het leger en wat hun job was vóór zij bij het leger werkten (ibid.). Nochtans woonden jouw neven in jouw eigen dorp (CGVS, p. 18 en 19) en werden zij gedood in de context van de problemen van jouw eigen gezin met de Taliban (CGVS, p. 15). Die context en die problemen met de Taliban leidden tot jouw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 15). Er kan dus redelijkerwijze verwacht worden dat jij meer informatie hebt over de tewerkstelling van jouw neven. Ook hier moet benadrukt worden dat je nog steeds in contact staat met jouw familie in Afghanistan en met jouw broer A.(...) W.(...) in België (zie boven) en dat je dus ook op deze manier informatie kon bekomen over de werkzaamheden van deze neven.

Er dient wederom opgemerkt dat de werkdocumenten en foto's van jouw neven an sich onvoldoende zijn om hun profiel aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. De werkdocumenten en foto's zijn niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen. Of de personen die genoemd worden in de certificaten en te zien zijn op de foto's jouw neven zijn kan ook niet met zekerheid bevestigd worden, gezien je geen documenten neerlegt die hun identiteit of jullie verklaarde familieband kunnen ondersteunen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten bovendien erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 2). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde. Wat de foto's betreft dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Daarenboven maak jij de concrete vervolgingsfeiten van de Taliban ten aanzien van jou en jouw familieleden evenmin aannemelijk. Zo is het helemaal niet duidelijk waarom de Taliban jouw broer M.(...) verantwoordelijk zouden houden voor de grootschalige luchtaanval van de overheid waarbij 20 à 25 Taliban gedood werden. Hiernaar gevraagd en opgemerkt dat jouw broer niet de enige was die in de luchthaven werkte en de overheid de Taliban meer dan één keer aanviel, herhaalt jij enkel dat jouw broer op de luchthaven werkte en ze jullie verantwoordelijk hielden (CGVS, p. 19). Nogmaals gevraagd waarom dat was en toegevoegd dat jouw broer slechts een vrachtwagenchauffeur was die geen hoge, zichtbare functie had en er bovendien vele soldaten op die luchthavenbasis van jouw broer werkten, herhaalt je enkel dat hij met de Amerikanen in de luchthaven werkte (ibid.). Gevraagd of de collega's van jouw broer en de soldaten ook verantwoordelijk gehouden werden voor die aanval en ook problemen kregen, antwoord je daar geen informatie over te hebben (ibid.). Ook is het onduidelijk hoe de Taliban te weten kwamen dat jouw broer op de luchthaven werkte. Hiernaar gevraagd, antwoord je vaagweg dat jouw broer op verlof kwam en de Taliban het zo te weten kwamen (ibid.). Voorgaande toont aan dat jij geen bevredigende verklaring kan geven waarom de Taliban jouw broer en zijn familie plotseling begonnen te viseren.

Voorts is het vreemd dat de Taliban jouw twee neven zonder pardon neerschoten, maar ervoor opteerden om jouw broer M.(...) mee te nemen en jullie als familie sindsdien geen enkel nieuws of informatie hebben over M.(...) (CGVS, p. 20 en 21). Gevraagd waarom hier sprake is van een andere behandeling, antwoord je daar geen informatie over te hebben (CGVS, p. 20).

Daarnaast is het merkwaardig dat de Taliban na de moord op jouw neven en de ontvoering van jouw broer M.(...) – allen werkzaam voor de overheid – nog drie keer zijn langsgekomen bij jouw huis om jouw broer A.(...) W.(...) te viseren. Gevraagd waarom zij op zoek waren naar A.(...) W.(...), antwoord je vaagweg dat hij volwassen was en hierna het land verliet en naar België kwam (CGVS, p. 21). Opgemerkt dat de Taliban jouw twee neven al gedood hadden en jouw broer M.(...) al te pakken hadden en gevraagd waarom ze ook A.(...) W.(...) wilden die niets te maken had met die hele situatie, geef je het weinig bevredigende antwoord dat ze hem niet met rust lieten, hij volwassen was en hij het land verliet (ibid.).

Ook maak jij het overlijden van een derde neef genaamd D.(...) M.(...) – voor jou de directe vluchtaanleiding om Afghanistan te verlaten – niet geloofwaardig. Zo leggen jouw broer A.(...) W.(...) en jijzelf tegenstrijdige verklaringen af over zijn overlijdensdatum. Jij verklaart dat jij Afghanistan verlaten hebt in juni 2021 (verklaring DVZ, punt 11 en 34 en CGVS, p. 22) en D.(...) M.(...) twee dagen voor jouw aankomst/passage in Pakistan gedood werd (CGVS, p. 22 en 23). Jouw broer A.(...) W.(...) had op 18 januari 2021 echter een persoonlijk onderhoud op het CGVS tijdens dewelke hij verklaarde dat jullie neef D.(...) M.(...) ruim een maand eerder gedood werd op landbouvvelden (zie blauwe map, stuk 3, notities persoonlijk onderhoud CGVS A.(...) W.(...) d.d. 18.01.2021, p. 8), dus eind 2020. Hiermee geconfronteerd, antwoord je dat je over de jaren niet veel kan zeggen aangezien je geen onderwijs hebt gevolgd (CGVS, p. 23), hetgeen niet kan overtuigen als verklaring. Jij volgde immers drie jaar onderwijs

in de school van Khogyani (verklaring DVZ, punt 11) en ook zonder onderwijs en kennis van de kalender kan redelijkerwijze verwacht worden dat je het overlijden van jouw neef correct zou kunnen situeren ten opzichte van jouw eigen vertrek uit het land. Indien je hiertoe niet in staat zou geweest zijn, kan bovendien verwacht worden dat je dit ook onmiddellijk zo zou aangeven in plaats van hierover eerst wel een specificatie te geven in de tijd en pas na confrontatie aan te geven dit niet te kunnen.

Ten slotte dient opgemerkt dat jij vage en inconsistente verklaringen aflegt over de houding van de Taliban tegenover jou. Zo verklaarde je op de DVZ dat jij persoonlijk werd bedreigd door de Taliban en zij ook op zoek waren naar jou (vragenlijst CGVS, punt 5). Op het CGVS verklaar je dan weer dat de Taliban jou nooit persoonlijk bedreigd hebben, maar het wel mogelijk was dat het ooit zou gebeuren aangezien jouw hele familie gevisieerd werd (CGVS, p. 24). Er dient echter aangestipt dat jij verklaart niet te weten of jouw familie in Afghanistan nog iets gehoord heeft van de Taliban sinds jouw vertrek (CGVS, p. 24). Nochtans sta jij wel in contact met jouw familie (CGVS, p. 13). Er kan dus redelijkerwijze verwacht worden dat jij op de hoogte zou zijn van eventuele pogingen van de Taliban om jou te lokaliseren. Dat jij hier geen melding van maakt, doet afbreuk aan jouw motieven om het land te verlaten.

Bovenstaande toont aan dat jij de concrete vervolgingsfeiten van de Taliban ten aanzien van jouw familie en jezelf niet aannemelijk maakt.

De door jouw voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Zo zijn de neergelegde taskara's slechts een indicatie van de identiteit en nationaliteit van de betrokken personen, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

De werkdocumenten van jouw broer en de werkdocumenten en –foto's van jouw neven werden hierboven reeds besproken.

De briefomslag bevat enkel informatie over de afzender en ontvanger van deze brief. Deze elementen worden hier evenmin betwist.

Wat de erkenning van de vluchtelingenstatus van jouw broer A.(...) W.(...) betreft, dient opgemerkt dat het loutere feit dat jij een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor jouw verzoek om internationale bescherming en dit jou niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar jij geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van jouw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat jou betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het staat jou vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van jouw gezinssituatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire

beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten

waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te

kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal

terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/>

2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de

voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot jouw 14,5 jaar in Afghanistan hebt verbleven (Verklaring DVZ, vraag 1-11), waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Ook dient opgemerkt dat jij nog maar sinds juni 2022 in één en hetzelfde land verblijft, nl. België. Bovendien stel je drie jaar onderwijs te hebben gevolgd en ook vier jaar naar de madrassa te zijn gegaan in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 11). Bovendien wonen jouw vader en broer Hamdullah nog steeds in jouw geboortedorp in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 16a en 18) en heb je nog contact met jouw familie in Afghanistan (CGVS, p. 13). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en wijst op zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de gebeurtenissen in Afghanistan. Hij wijst er ook op dat het overlijden van zijn neven en de ontvoering van zijn broer niet betwist kunnen worden en ook worden aangenomen in het vluchtverhaal van zijn broer A.W.

Verzoeker vraagt om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift geen bijkomende stavingstukken.

3.2.2. Op 18 januari 2024 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus “Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023.

3.2.3. Ter zitting van 31 januari 2023 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij volgend stuk:

- een getuigenverklaring van K.G., coördinator OKAN van het Atheneum te Lier, dat verzoeker school loopt sinds 3 oktober 2022 tot op heden en zich inzet.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeker maakt zijn persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk:

a) hij maakt het profiel van zijn broer M. als vrachtwagenchauffeur op de luchthaven van Jalalabad niet aannemelijk;

b) het is vreemd dat jullie als gezin geen alibi hadden afgesproken om de lange afwezigheid van M. te verantwoorden en verzoeker legde hierover vage en vreemde verklaringen af;

c) verzoeker legde werkdocumenten voor om de job van zijn broer aannemelijk te maken, hij slaagt er echter niet in om hier enige duiding bij te geven, deze werkdocumenten zijn op zichzelf onvoldoende om het profiel van zijn broer en hun problemen met de taliban aan te tonen;

d) bovenstaande toont aan dat geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van verzoekers broer voor de Afghaanse overheid;

(ii) verzoeker slaagt er evenmin in om aannemelijk te maken dat twee van zijn paternale neven voor het Afghaanse leger werkten; zijn kennis hierover is beperkt; werkdocumenten en foto's zijn op zich onvoldoende en zijn niet erg betrouwbaar;

(iii) verzoeker maakt de concrete vervolgingsfeiten van de taliban ten aanzien van hem en zijn familieleden niet aannemelijk:

a) het is niet duidelijk waarom de taliban jouw broer M. verantwoordelijk houden voor de grootschalige luchtaanval;

b) het is vreemd dat de taliban verzoekers twee neven neerschoten, maar zijn broer M. meenamen en de familie sindsdien geen nieuws meer heeft van hem;

c) het is merkwaardig dat de taliban na de moord op verzoekers neven en de ontvoering van zijn broer, die alle drie voor de overheid werkten, nog drie keer zijn langsgekomen bij hen thuis om zijn broer A.W. te viseren, verzoeker geeft een vage uitleg over waarom ze op zoek waren naar hem;

d) verzoeker maakt het overlijden van een derde neef, D.M., niet geloofwaardig, terwijl dit de directe vluchtaanleiding voor hem zou zijn geweest; zijn broer A.W. en verzoeker leggen tegenstrijdige verklaringen af over de overlijdensdatum van deze derde neef;

(iv) verzoeker legt vage en inconsistente verklaringen af over de houding van de taliban tegenover hem;

(v) de voorgelegde documenten wijzigen niets aan de beslissing;

(vi) het feit dat verzoeker een gezinslid is van een begunstigde van internationale bescherming, heeft geen gevolg voor zijn verzoek en geeft hem niet automatisch het recht op een internationale beschermingsstatus omdat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er omwille van deze familieband een gegronde vrees voor vervolging tot een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde zou bestaan;

(vii) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(viii) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren; verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op

intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;

(ix) uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen; deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoeker bracht hiertoe evenwel geen informatie aan.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoeker, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Het persoonlijk onderhoud van verzoeker werd afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer*, die binnen de diensten van het CGVS een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 8 juni 2023 was verzoeker zestien jaar en dus geen *infans*, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou en verzoekers voogd en advocaat waren aanwezig en konden hun opmerkingen geven op het einde.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Verzoeker kan zodoende niet dienstig betogen dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd, zijn maturiteit, zijn opleidingsniveau en bijzondere behoeften. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen. Verzoeker brengt door meermaals zijn jeugdige leeftijd te benadrukken geen concrete argumenten bij die voorgaande bevindingen kunnen ontkrachten.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er nog bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen.

Gelet op het voorgaande kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in de procedure internationale bescherming werden gerespecteerd, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen in dit kader.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoeker verklaart bij een terugkeer naar Afghanistan de taliban te vrezen. Verzoekers broer M. werkte als vrachtwagenchauffeur op de luchthaven van Nangarhar en werd er in 2018 van beschuldigd informatie over de taliban te hebben doorspeeld aan de autoriteiten. Verzoeker was toen 11 jaar. Deze broer werd ontvoerd en twee neven van verzoeker die voor het Afghaanse leger werkten, werden gedood. De taliban kwamen dan nog verschillende keren langs op zoek naar A.W., een andere broer van verzoeker. A.W. vluchtte naar België en werd erkend als vluchteling op 28 januari 2021. Midden 2022 werd een derde neef van verzoeker doodgeschoten, verzoeker voelde zich niet langer veilig en vertrok kort daarna uit Afghanistan, hij was toen 15 jaar.

3.3.5.2. Verzoekers broer A.W. werd door de Belgische overheden op 28 januari 2021 erkend als vluchteling.

Het Hof van Justitie oordeelde reeds dat elke beslissing over het verlenen van internationale bescherming moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling om na te gaan of de betrokken verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie voldoet aan de voorwaarden voor het verlenen van een beschermingsstatus. Het doel van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn) is immers te bepalen of een verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of persoonlijk een risico op ernstige schade loopt. Hoewel uit het voorgaande volgt dat een verzoek om internationale bescherming niet zonder meer kan worden toegewezen omdat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, *“moet wel rekening worden gehouden met dergelijke bedreigingen waaraan een gezinslid van de verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of de verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, nr. C-652/16, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, punt 48- 51).

De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat elk dossier op zijn eigen merites moet worden beoordeeld, maar toont nergens aan noch blijkt dat de erkenning van A.W. als vluchteling volledig losstaat van verzoekers situatie. Uit het gehoorverslag van verzoekers broer en dat van verzoeker, die zich in het administratief dossier bevinden, blijkt dat beide broers zich op hetzelfde relaas beroepen waarbij zij verwijzen naar de werkzaamheden van hun broer M. als vrachtwagenchauffeur op de luchthaven en gevechten tussen de overheid en de taliban waarbij verschillende talibs werden gedood. Als wraak wilden de taliban mensen die voor de overheid werkten, vermoorden of ontvoeren. Hun broer M. werd ontvoerd en twee neven werden gedood. De commissaris-generaal maakt melding van één tegenstrijdigheid in de relazen van de broers, met name het ogenblik waarop een derde neef werd vermoord.

Uit het dossier of de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid op basis van welke elementen of problemen of om welke reden(en) verzoekers oudere broer werd erkend als vluchteling. Dergelijke kennis is nochtans essentieel om een mogelijk verband of de implicaties van deze erkenning in te schatten op de persoonlijke situatie van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan.

De Raad meent dat zonder nader onderzoek en zonder enige concrete verduidelijking omtrent de erkenningsbeslissing in hoofde van verzoekers broer geen abstractie kan gemaakt worden van diens erkenning en de redenen voor vervolging nu *in casu* niet uitgesloten kan worden dat verzoeker wegens zijn familiale band met deze erkende persoon zelf vervolging of ernstige schade riskeert.

Zodoende verkeert de Raad in de onmogelijkheid om te beoordelen of deze elementen, problemen en redenen in hoofde van verzoeker al dan niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming.

Evenmin blijkt dat de commissaris-generaal oog heeft gehad voor de eventuele gevolgen van deze erkenningsbeslissing op de terugkeer van verzoeker naar Afghanistan. Bij gebrek aan verdere informatie over deze erkenningsbeslissing, kan de Raad de eventuele repercussies van deze erkenning bij terugkeer van verzoeker naar Afghanistan niet betrekken in een toekomstgerichte beoordeling.

3.3.5.3. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan de Raad in deze stand van het geding zonder nader onderzoek en bij gebrek aan kennis van essentiële elementen de commissaris-generaal niet bijtreden in het oordeel dat de erkenning van verzoekers broer niets kan wijzigen aan de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing.

3.3.6. Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek, kan de Raad het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de

Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 juli 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-------------	---

M. DENYS,	griffier.
-----------	-----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

A. DE SMET